

НАШЕ

ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 6-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 50 (284)

Субота, 16 грудня 1972 р.

Ціна 2 коп.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ КИЇВСЬКОГО ОБЛВІДІЛУ УТОГ НА 1973 РІК

Перетворюючи в життя рішення XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, прагнучи внести свій вклад в успішне виконання завдань третього року дев'ятої п'ятирічки, Київський обласний відділ УТОГ бере на себе такі соціалістичні зобов'язання на 1973 рік:

1. Домогтися своєчасного і якісного виконання плану основних заходів облвідділу до 20 грудня 1973 року, планів низових відділів — до 20 грудня 1973 року, культосвітніх закладів — до 25 грудня 1973 року.

2. Забезпечити виконання контрольних цифр по оргмасовій роботі до 20 грудня, по фізкультури і спорту — до 20 грудня 1973 року.

3. Чуйно ставитися до запитів і потреб членів УТОГ. Своєчасно вживати заходів по заявах і скаргах, що надходять від трудящих, домагатися їх якісного розв'язання і задоволення.

4. Продовжувати роботу по залученню глухих в члени Товариства, домагаючись повного охоплення членством всіх глухих і слабочуючих, а також всіх працюючих в системі УТОГ (глухих і чуючих).

5. Забезпечити виконання річного плану збирання членських внесків в сумі 1380 карбованців до 15 грудня 1973 року.

6. Поліпшити роботу по обслуговуванню членів УТОГ, що проживають у сільській місцевості: Протягом року провести:

I. Зльотів — 12 до 1 грудня 1973 року.

II. Зборів — 80 до 1 грудня 1973 року.

III. Подвірних обходів — 150 до 1 жовтня 1973 року.

IV. Виїздів колективів художньої самодіяльності в райони сільської місцевості — 12 до 1 грудня 1973 р.

Вести пошуки і впроваджувати нові форми та методи в роботу по обслуговуванню глухих сільської місцевості.

7. Провести в 1973 р. п'ять міжрайонних і одну обласну нараду передовиків сільського господарства до 20 листопада 1973 року.

8. В 1973 році провести семінари:

а) голів первинних організацій УТОГ до 1 грудня 1973 року — 2.

б) редакторів стінних газет.

9. Провести обласний огляд стінних газет до 15 грудня 1973 року.

10. Подати всебічну допомогу УВП, компактним групам на державних підприємствах, де працюють глухі і культосвітнім закладам облвідділу в організації соціалістичного змагання, в залученні максимальної кількості робітників в школи комуністичної праці, в охопленні інженерно-технічних працівників і службовців економічним навчанням.

11. Всіх випускників спецшкіл-інтернатів направити на виробниче навчання згідно плану набору учнів.

Трудовлаштувати всіх, хто матиме в цьому потребу.

12. Своєю активною діяльністю сприяти УВП у виконанні виробничих планів, скороченні до мінімуму плинності кадрів, поліпшенні постановки культурно-масової і політико-виховної роботи, по-

бутового обслуговування і дотримання статутної норми.

13. В культосвітніх закладах і відділах УТОГ ще ширше розгорнути соціалістичне змагання і рух за комуністичне ставлення до праці. Домагатися охоплення соціалістичним змаганням всіх робітників, ІТП і службовців УВП, глухих, що працюють на державних підприємствах і в сільському господарстві. Крайшим з виробничників присвоювати звання: «Майстер — золоті руки», «Крайший за професією», «Почесний ветеран праці».

14. Домагатися поліпшення роботи по вихованню глухих на високих принципах комуністичної моралі, спрямувавши всі зусилля на дотримання членами Товариства правил поведінки в громадських місцях та в побуті, у відповідності з вимогами морального кодексу будівника комунізму, повести рішучу боротьбу з порушниками трудової дисципліни, літунями, що ухиляються від суспільно-корисної праці.

15. Своєчасно провести ремонт культосвітніх закладів і підготовку їх до роботи в осінньо-зимових умовах, постійно турбуючись про впорядкування і утримання їх територій в належному порядку.

16. В культосвітніх закладах і відділах УТОГ підняти на належний рівень постановку організації, культмасової і політико-виховної роботи, регулярно оновлювати наочну агітацію, боротися за право присвоєння культзакладам і відділам звання «Колектив високої культури обслуговування».

17. Поліпшити роботу бібліотек. Поповнити книжковий фонд, збільшити число читачів та книговидач.

Організувати і провести:

Читацьких конференцій — 7, літературних вечорів не менш 15, вечорів запитань і відповідей — 20, тематичних вечорів — 25, КВН — 5.

18. Систематично пропагувати серед членів УТОГ, перш за все серед молоді, фізичну культуру і спорт, впроваджувати новий комплекс ГПО. Підготуватися і організовано провести обласні змагання і забезпечити участь команд в республіканських змаганнях по всіх запланованих видах відповідних груп. Взяти активну участь в змаганнях серед чуючих, організувати і провести максимальну кількість товариських зустрічей по видах спорту на місяць.

19. Оздоровити в санаторіях, будинках відпочинку і по туристських путівках не менше 150 чоловік членів УТОГ.

20. Постійно подавати допомогу первинним організаціям УТОГ, підвищувати їх активність, боїовитість.

Розуміючи важливе значення дальшого розвитку соціалістичного змагання, ми сповнені рішучості віддати всі сили, знання, зробити все для того, щоб успішно виконати взяті зобов'язання. Ми звертаємося до всіх працівників облвідділу, культосвітніх закладів і підприємств ще ширше розгорнути ділове соціалістичне змагання за успішне виконання планів і завдань 1973 року.

Член УТОГ Роман Стахович Зозуляк вже багато років трудиться токарем п'ятого розряду на Слов'янському заводі важкого машинобудування. Своєю наполегливою працею, сумлінним ставленням до дорученої справи Роман Стахович завоював пошану і любов колективу.

Ставши на трудову вахту на честь 50-річчя СРСР, Р. С. Зозуляк щоденно виконує норми виробітку на 150—160 процентів.

На фото: Р. ЗОЗУЛЯК.

Фото В. ЯКУБЕНКА.

ЗАКРИТИ ШЛЯХ БРАКУ

Одним із головних завдань дев'ятої п'ятирічки, поставлених XXIV з'їздом КПРС, є підвищення якості вироблюваної продукції, збільшення строку її надійності та довговічності.

У нинішньому році учбово-виробничі підприємства нашого Товариства провели значну роботу в цьому напрямі. У виробництво широко впроваджено стандарти, проведено підготовку до атестації продукції. В результаті цього всі УВП виконали план сортності виробів, а значна більшість з них не мала рекламаций від споживачів.

Але, як показала перевірка, далеко не всі керівники та спеціалісти УВП усвідомили важливе значення випуску високоякісної продукції. На ряді швейних підприємств, зокрема, на Білоцерківському, Одеському № 2, та Лубенському УВП робочі костюми та куртки випускають з кривими швами, несиметрично пришитими гудзиками на петлі, а то й рідкими строчками.

Такі факти мають місце також і на Конотопському, Чернігівському, Дніпропетровському та Сумському учбово-виробничих підприємствах, де нерівно пришивають коміри до костюмів, не вишивають виробничі сміття та інше.

Особливо тривожне становище склалося на Харківському УВП-2 (директор Ясман Л. В., головний інженер Прядко В. А.). Плащі та куртки тут шиють з відхиленням від стандартів. На одному й тому ж виробі різна ширина оздоблюваних строчок, гудзики пришивають без ніжок, завужують головки рукавів, неякісно вишивають рукави та інше.

Внаслідок цього за дев'ять місяців нинішнього року підприємство одержало рекламаций на неякісно випущену продукцію, сплативши 1751 карбованець штрафу. А втрати браку в цілому по підприємству становлять 7 тисяч 182 карбованців.

Керівники Харківського УВП-2 замість того, щоб налагодити в колективі роботу для поліпшення якості вироблюваної продукції, шукають причини для пояснення випуску браку.

Зниження якості продукції на швейних підприємствах Товариства сталося внаслідок порушення технології пошиття, недостатнього поопераційного контролю та розбраковки готових виробів і тканин, через відсутність засобів малої механізації на деяких операціях. Це свідчить про те, що на ряді УВП послаблено контроль за додержанням стандартів, не забезпечується дійової перевірки з боку безпосередніх виконавців, зокрема, працівників відділу технічного контролю та керівників підприємств.

За останній час знижено вимоги до якості продукції також на меблевих підприємствах нашого Товариства. Так, на Дрогобицькому, Ровенському та Одеському УВП-1 не налагоджено поопераційний контроль. Крім цього, на згаданих підприємствах, а також на Бродівському та Черкаському УВП не укомплектовано штати працівників відділу технічного контролю.

Велику роль у поліпшенні якості продукції покликана відіграти служба стандартизації, що створена на кожному підприємстві. Це дуже важлива і відповідальна діяльність, однак на деяких УВП ще не дооцінюють значення цієї важливої ланки виробництва.

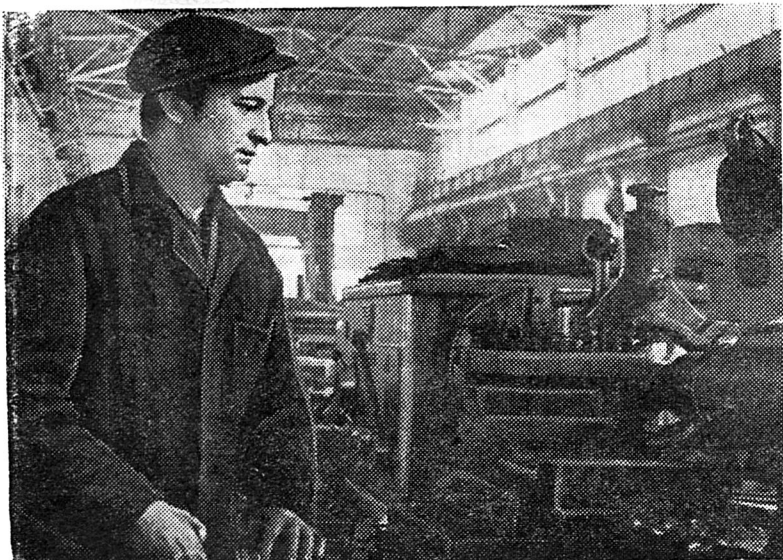
На Бродівському УВП, наприклад, ще й досі не організовано лабораторії по контролю за якістю напівфабрикатів та матеріалів, що надходять на виробництво. А на Дрогобицькому та інших підприємствах системи такі лабораторії не укомплектовані необхідним устаткуванням, а працівники цієї служби не виконують функції, що покладені на них згідно положення про меблеві підприємства.

Більшість підприємств нашого Товариства випускають товари народного споживання — трикотажну білизну, робочі костюми, ватні куртки, меблі. Тому їх якість повинна бути високою. Адже ці товари призначені для якнайширшого споживача.

Боротьба за випуск високоякісної продукції — не тимчасова кампанія, а одне з важливих завдань розвитку нашої економіки. Тому це питання повинно бути в центрі уваги не тільки керівників підприємств та інженерно-технічних працівників, але й профспілкових та первинних організацій УТОГ. Треба ширше використовувати засоби громадського впливу на бракоробів, регулярно проводити «День якості», щоб перепинити шлях браку.

ХТО ПОНЕРЕДУ? ВИКОНАННЯ ПЛАНУ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВАМИ СИСТЕМИ УТОГ ЗА 11 МІСЯЦІВ 1972 р. (в тисячах карбованців)

	План	Фактично	процент виконання			
Лубенське	1962	2091	106,6	дзержинське	2307	2361 102,3
Полтавське				Єнакієвське	634	648 102,2
№ 1	2661	2834	106,5	Комунарське	1000	1021 102,1
Дрогобицьке	912	970	106,4	Миколаївське	596	608 102,0
Ужгород. № 2	2339	2463	105,3	Херсонське	1670	1703 102,0
Слов'янське	1141	1197	104,9	Ворошилов-		
Полтавське				градське № 2	2441	2484 101,8
№ 2	751	788	104,9	Кіровоградське	1294	1317 101,8
Харківське				Ворошилов-		
№ 1	1524	1599	104,9	градське № 1	1890	1922 101,7
Сумське	854	894	104,7	Конотопське	3397	3456 101,7
Київське № 3	532	555	104,3	Львівське № 2	3131	3183 101,7
Одеське № 1	663	685	103,3	Запорізьке	3771	3830 101,6
Лебединське	550	573	104,2	Житомирське	3642	3698 101,5
Київське № 1	1688	1754	103,9	Ровенське	701	710 101,3
Біло-				Ждановське	1538	1556 101,2
церківське	2295	2385	103,9	Черкаське	1115	1127 101,1
Львівське № 1	3879	4026	103,8	Чернігівське	3344	3349 100,2
Артемівське	2822	2926	103,7	Дніпро-		
				петровське	2283	2307 100,1
				Кам'янець-		
				Подільське	2175	2032 93,4
				ВСЬОГО:	89431	91871 102,7

Нових вам трудових успіхів, друзі, із сонячної Молдавії!

Народи нашої країни зустрічають славний ювілей — 50-річчя утворення Союзу РСР. Разом з усіма республіками це свято зустрічає новими трудовими перемогами і Молдавська РСР. Про те, як живуть і працюють трудящі глухі республіки, які у них плани на майбутнє, розповідає кореспондент газети, який побував на підприємстві Молдавського товариства глухих.

ІНІЦІАТОРИ ЗМАГАННЯ

ЗНАЙОМСТВО з учбово-виробничими підприємствами Молдавського товариства глухих почалося із щирої розмови в кабінеті директора Кишинівського взуттевого підприємства. Борис Самійлович Ліках неспішно, зважуючи кожне слово, розказував про справи на підприємстві.

— Саме найпереконливішим, — продовжував він після короткої паузи, — буде таке порівняння: у 1944 році, коли було організоване підприємство, вірніше невеличка артіль, за рік тоді випускали 380—400 пар взуття. А тепер підприємство випускає 800 пар за зміну. Сто пар взуття за годину. Одним словом, — продовжував Борис Самійлович, — на те, що ми робимо тепер за день, колись потрібно було два роки.

Я хотів щось запитати, але він великодушно перебив мене.

— Та що говорити, виросло підприємство за ці роки, а головне, люди виросли. П'ятсот чоловік одержали спеціальність тут на виробництві.

Справді, директор нічого не перебільшив. На підприємстві працює 183 чоловіки із них 148 — члени Товариства. Три колективи завоювали почесне право називатися «Бригада комуністичної праці». Понад сто чоловік виборили звання ударників комуністичної праці і 16 — звання «Майстер-золоті руки».

...Просторі, чисті і світлі цехи

вражають спокійною, діловою обстановкою. Знайомимось із Валентиною Філатовою. Молода жінка починала свій шлях ученицею. Закінчила технікум легкої промисловості — працює майстром загальної дільниці. А всього на підприємстві технікум закінчили сім чоловік. Дільниця, яку очолює В. Філатова, працює ритмічно. Восьмигодинну програму — за сім годин! Цей почин підхопив колектив підприємства і, переглянувши свої можливості, взяв соціалістичне зобов'язання: п'ятирічку за 4,5 роки!

Ініціативу кишинівських взуттєвиків підхопили усі УВП Молдавії. Діло і слово у взуттєвиків не розходяться. Ще на 1 листопада 55 робітників підприємства виконали свої особисті річні завдання. Серед них вирубщики деталей С. Пеккель, П. Постолатий, взуттєвики: П. Добіжа, Є. Фрумузакі, І. Бузило.

Кишинівські взуттєвики дали слово достроково, до 28 листопада, завершити план з реалізації продукції і до кінця року реалізувати понад план продукції на 120 тисяч карбованців. У другому році п'ятирічки підприємство випустить товарів народного вжитку на 1 мільйон 654 тисячі карбованців. Продуктивність праці зростає на 5,9 процента.

Є на УВП і свої раціоналізатори. М. Коган — модельник за фактом — вніс пропозицію: задники

колектив Бендерського УВП спеціалізується на пошитті спецодягу в основному для медичних та торгових організацій. Директор УВП Микола Іванович Логинов знайомить із роботою підприємства, з людьми.

Треба віддати належне швейникам. Невеликий, згуртований, працьовитий колектив успішно справляється із виробничою програмою. Двадцять два чоловіки вже працюють в рахунок наступного року. А Ганна Юхимівна Коврижних, подружжя Юлія і Григорій Магар, Іван Юхимович Будяк, комсомолка, ударниця комуністичної праці Лідія Маринова — в рахунок червня—жовтня 1973 року.

Гордиться колектив і своїми умільцями. Більше 8000 карбованців становить економія від раціоналізаторської пропозиції (знайдені економічні розкрий тканини і раціональна технологія обробки виробів), яку внесли закрійники І. Будяк та Р. Новоселова. Наладчик Антон Антонович Детлинг запропонував модернізацію спецмашин 51 класу. Результат — вивільнилися три робітники, одержано

ВОНИ ВИПЕРЕДЖАЮТЬ ЧАС

понад чотири тисячі карбованців економії. За десять місяців підприємство одержало від впровадження раціоналізаторських пропозицій біля 20 тисяч карбованців.

— У недалекому майбутньому, розповідав Микола Іванович, підприємство розпочне велике будівництво. На території, яка зараз зайнята великим садом, будуть збудовані нові виробничі корпуси, п'ятиповерховий гуртожиток, школа-інтернат для глухих дітей, підсобні приміщення. Це буде невеличке містечко.

За давньою, доброю традицією підприємство змагається з колективом Московського УВП-1, з естонськими швейниками з міста Пярну, з колективом Ризького УВП. А в цьому, ювілейному році, особливо відчутно пожвавилася ділова переписка і поїздки у братні республіки. В грудні швейники з Бендер відвідають (в складі групи учасників художньої самодіяльності Молдавського товариства глухих) Тбілісі, Мінськ і Ригу.

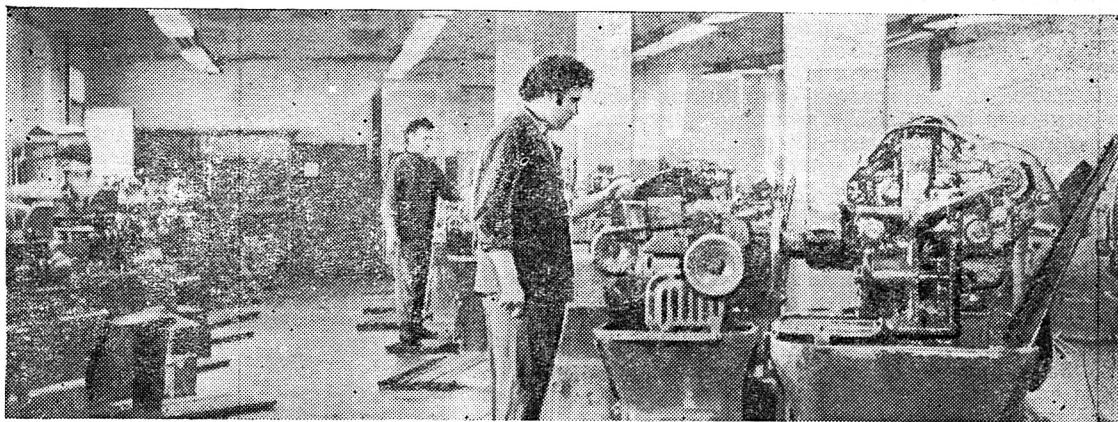
Річний план реалізації 3 мільйони карбованців.

Як і на інших УВП, тут є свої правофлангові п'ятирічки: полірувальниця С. Гринфельд, пресувальник пластмасового цеху І. Бирко, верстатниця цього цеху Р. Подкосова, наладчик складального цеху О. Бирець та багато інших — всі вони вже працюють в рахунок 1973 року.

Готуючись гідно зустріти 50-річчя утворення Союзу РСР, колектив підприємства зобов'язався річну виробничу програму з обсягу реалізації продукції виконати до 11 грудня і до кінця року виробити продукції понад план на 31 тисячу карбованців.

Заступник директора підприємства Микола Михайлович Філатов повідомив, що в наступному році підприємство буде значно розширено, а випуск продукції збільшиться.

Оснащене новою технікою підприємство, висока культура виробництва і трудова напруга колекти-

ЦИФРИ І ФАКТИ

* З року в рік зростають зв'язки з братніми республіками по обміну досвідом роботи гуртків художньої самодіяльності. В цьому році, йдучи назустріч славному ювілею Країни Рад, у молдавських друзів в гостях побували делегації Таджикиського товариства глухих, з великою концертною програмою виступав у Кишиневі самодіяльний колектив Грузинського товариства глухих.

Наприкінці жовтня театральний колектив глухих Будинку культури Московського автозаводу імені Лихачова показав молдавським друзям свою нову програму, а в середині листопада кишинівці тепло зустріли на своїй землі театральний колектив Московського міського відділу ВТОГ у складі 50 чоловік.

В свою чергу молдавські товариші діяльно готуються до наступного візиту-відповіді з концертною програмою, яку вони покажуть москвичам.

* У чудовому, мальовничому куточку на березі Дністра діє база відпочинку «Ваду-луй-Вод» («Дністровські хвилі»).

Лише за 10 місяців цього року в будинках відпочинку і санаторіях відпочило 210 членів Товариства. Багато з них побувало у нашому будинку відпочинку «Сосновий бір».

і носки виготовляти із гранітолю. Це значно економить шкіру і покращує вигляд взуття. Раціоналізатори П. Подакін і С. Шейфельд внесли і впровадили у виробництво пропозиції по економії сировини при розкрі.

Всього у 1972 році УВП одержить 22.500 карбованців економії від впроваджених раціоналізаторських пропозицій. Лише із зеконмленої шкіри в 1972 році колектив виготовив продукції на 7000 карбованців.

Сумлінна праця колективу заслужено відзначена. Колектив під-

приємства нагороджений Дипломом Ради Міністрів СРСР і Всесоюзної Центральної Ради професійних спілок.

Для успішної роботи на підприємстві створені всі умови. Всі робітники користуються пільгами на харчування у їдальні: 50 процентів вартості обідів доплачує підприємство. На березі Дністра, за 30 кілометрів від Кишинева, розташований профілакторій «Дністровські хвилі», в якому щорічно відпочивають робітники.

Добре обладнаний медпункт, який знаходиться на підприємстві. До послуг трудівників клуб на 250 місць, бібліотека.

У всьому відчувається турбота про людей, про їхні буденні справи і це дає себе знати: ось уже декілька років на підприємстві з місяця в місяць точно і часно виконуються виробничі плани.

— Ось уже одинадцять років, як я тут працюю, — говорить Борис Самійлович, — а признатись, не пам'ятаю випадку невиконання плану не тільки підприємством, а окремою дільницею. Впевнений, що 50-річчя СРСР наш колектив зустріне новими успіхами.

Такі поїздки, зустрічі по обміну досвідом давно вже зріднили народи нашої багатонаціональної держави, у них яскраво проявляються риси нової людини, людини, яка будує комунізм.

У Постанові ЦК КПРС «Про підготовку до 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік» сказано: «Всесвітня історія ще ніколи не бачила у взаємовідносинах десятків націй і народностей такої непорушної єдності інтересів і цілей, волі і дій, такої духовної спорідненості, довіри і взаємного піклування, які повсякчас виявляються в нашому братському союзі».

Довелось нам побувати і на Кишинівському УВП «Культприлад». На цьому підприємстві виготовляють цангові і гвинтові олівці «ЦА К-6», «ЦА К-7», «ЦА К-25», «ЦАК-45», «ЦАК-75». Крім цього, тут освоїли і випускають кольорові шкільні олівці.

План 1972 року — 10 мільйонів штук успішно виконується. В п'яти цехах працює 814 чоловік. За 10 місяців підприємство одержало 476 тисяч карбованців прибутків.

ву — дають повну гарантію того, що наші молдавські друзі з честю виконають соціалістичні зобов'язання другого року п'ятирічки.

Побажаємо їм нових трудових успіхів у наступному році!

ЦИФРИ І ФАКТИ

* 3739 членів Молдавського товариства глухих об'єднані у десяти міжрайонних (п'ять із них працюють на громадських началах), 32-х районних, чотирьох міських, восьми заводських, вісімнадцяти цехових та чотирьох шкільних організаціях.

* Виконуючи виробничі завдання другого року п'ятирічки, колективи семи учбово-виробничих підприємств Товариства, в яких нараховується до 2000 робітників, до кінця 1972 року дадуть понад план продукції на 500 тисяч карбованців.

За 10 місяців підприємства реалізували продукції на 9 мільйонів 139 тисяч карбованців — 107,5 процента до річного завдання. За успішне виконання виробничих завдань, активну участь в громадському житті 111 чоловік відзначені урядовими нагородами.

* Тільки у 1972 році понад 50 чоловік одержали професію верстатників, взуттєвиків, пресувальників і швей.

У березні цього року чотирнадцять чоловік закінчили технікум побутового обслуговування, всі випускники працюють на УВП.

22 чоловіки закінчили навчання у професійно-технічних училищах, одержавши спеціальності наладчиків автоматів і півавтоматів.

* У школах-інтернатах республіки навчається 460 і в дошкільних закладах — 99 дітей.

* Молдавське товариство глухих здійснює широку програму капітального будівництва: будується гуртожиток у м. Рибниці, житловий будинок на 70 квартир у Тирасполі, ведеться будівництво виробничих корпусів Дубосарського УВП.

Напередодні 55-ї річниці Великого Жовтня 51 сім'я робітників учбово-виробничих підприємств в Кишиневі справила новосілля у багатоповерховому будинку, збудованому на кошти Центрального правління.

На фото: (вгорі праворуч) автоматний цех Кишинівського учбово-виробничого підприємства «Культприлад». Ліворуч — швейники Бендерського учбово-виробничого підприємства приймають у себе гостей — членів Узбецького товариства глухих. Внизу: молдавський народний танець «Поама» у виконанні учасників художньої самодіяльності Бендерського УВП.

НАРАДА НОВАТОРІВ ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ

Одинадцятого грудня цього року в м. Донецьку, в приміщенні обласного Будинку культури, відбулася республіканська нарада раціоналізаторів і винахідників підприємств Українського товариства глухих.

З доповіддю про підсумки огляду раціоналізаторської

роботи на УВП Товариства, присвяченого 50-річчю утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік, виступив голова президії Центрального правління УТОГ тов. Семко А. Х.

В обговоренні доповіді виступило 16 чоловік. Вони розповіли про постановку

раціоналізаторської роботи на підприємствах, про свої творчі пошуки і плани на майбутнє.

Учасники республіканської наради прийняли Звернення до всіх раціоналізаторів і винахідників підприємств системи УТОГ, яке ми публікуємо нижче.

З В Е Р Н Е Н Н Я

учасників II республіканської наради раціоналізаторів до всіх робітників

Дорогі товариші!

Ми, учасники, Республіканської наради раціоналізаторів учбово-виробничих підприємств Українського товариства глухих, зібралися в шахтарській столиці—Донецьку, щоб підбити підсумки огляду технічної творчості працівників УВП, присвяченого знаменній даті в житті нашої країни—50-річчю утворення СРСР, з задоволенням відзначаємо, що огляд досяг своєї мети.

Змагаючись за гідну зустріч півстолітнього ювілею СРСР, раціоналізатори підприємств УТОГ добилися відчутних результатів в своїй роботі. Тільки за 9 місяців нинішнього року новаторами виробництва було внесено 460 раціоналізаторських пропозицій, з яких 390 рекомендовано до впровадження, а 305 знайшли своє практичне застосування. Економічний ефект від впровадження цих нововведень становить понад 180 тисяч карбованців, майже на 20 тисяч карбованців більше, ніж за весь 1971 рік. Є всі підстави бути впевненими в тому, що взяте нами соціалістичне зобов'язання — дати Товариству в поточному році 200 тисяч карбованців економії — будуть перевиконані.

Значних успіхів в раціоналізаторській роботі домоглися Єнакієвське, Миколаївське та Чернівецьке УВП, що вийшли переможцями огляду, а також Івано-Франківське, Одеське № 1, Комунарське, Черкаське, Одеське № 3 та інші підприємства.

Ми гордимся тим, що раціоналізатори Товариства поповнюються молодими новаторами, людьми допитливої думки, для яких технічна творчість стала потребою, покликанням, щастям. Наполегливість раціоналізаторів, їх невтомний пошук до пошуків нового, зміцнюють зв'язок науки і виробництва, сприяють швидкому впровадженню в практику досягнень науки, передового досвіду.

Разом з тим нарада відзначає, що на підприємствах Товариства розвиток раціоналізаторського руху організовано ще недостатньо, до творчого пошуку слабо залучається молодь, якій під силу

вирішення багатьох технічних задач. Ще не у всіх колективах створена атмосфера творчої праці, уважного ставлення до раціоналізаторів і винахідників, до того, що ними досягнуто. Ще не скрізь раціоналізаторські пропозиції своєчасно впроваджують у виробництво, в результаті чого за 9 місяців нинішнього року покищо не знайшли практичного застосування понад 20 процентів прийнятих пропозицій.

Ми, учасники наради, ставимо своїм завданням ще вище підняти активність раціоналізаторського руху в Товаристві з тим, щоб залучити до нього людей творчої думки, спрямувати зусилля новаторів на пошуки шляхів підвищення якості продукції, створення технологічних процесів, пристосувань і оснастки, що дозволили б поліпшити стан охорони праці і підвищити безпеку виробничої праці, на механізацію й автоматизацію важких і трудомістких процесів, що скоротили б частку ручної праці, на боротьбу за економію сировини, матеріалів, електроенергії і палива, на підвищення продуктивності праці і виробництва.

Завдання, які ми ставимо перед собою і всіма раціоналізаторами підприємств Товариства,—великі і важкі, але цілком під силу для виконання.

Ми закликаємо: «П'ятиріччя — ударну працю, майстерність і пошук новаторів». Під таким девізом пропонуємо всім раціоналізаторам активно включитися в соціалістичне змагання за успішне виконання зобов'язань — за дев'яту п'ятирічку впровадити 2050 новаторських пропозицій з загальним економічним ефектом 750 тисяч карбованців.

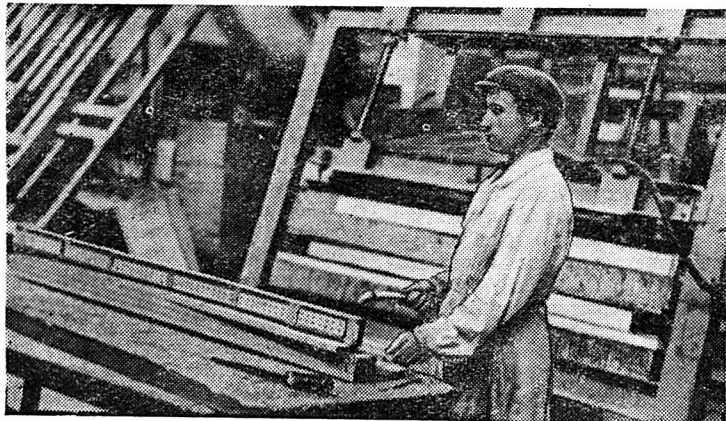
Нарада висловлює тверду впевненість в тому, що раціоналізатори підприємств Українського товариства глухих внесуть свій гідний вклад в справу розвитку науково-технічного прогресу, для успішного виконання п'ятирічного плану.

ПРИЙНЯТО НА РЕСПУБЛІКАНСЬКІЙ НАРАДІ РАЦІОНАЛІЗАТОРІВ

За час роботи на Тересів'янському деревообробному комбінаті, що на Закарпатті, член нашого Товариства М. М. Горничар зарекомендував себе майстром на всі руки. Михайло Миколаєвич може працювати на фрезерувальному, свердлильному та шліфувальному верстатах. Готуючись до 50-річчя утворення СРСР, М. М. Горничар систематично виконує змінні завдання на 110—120 процентів.

На фото: М. М. ГОРНИЧАР за виготовленням кромки декоративної планки до шаф і тумбочок.

Фото Е. СИДОРА.

ЧЕТВЕРТА ТИСЯЧА

На подвір'ї молочно-товарної ферми № 3 колгоспу «Комунар», Павлоградського району Дніпропетровської області стоїть яскравий щит, на якому рукою художника виведені індивідуальні соціалістичні зобов'язання доярки, взяті на честь 50-річчя утворення СРСР. Серед прізвищ є й ім'я Ганни Стефанівни Малої. Її зобов'язання — надати по 3100 кілограмів молока від кожної, закріпленої за нею корови.

Знайомимось з Ганною Стефанівною. Скромна, сором'язлива жінка середніх років. Жваво розповідає про своїх подруг—доярок, про кращих людей колгоспу її району. Коли ми попросили розповісти про себе, сором'язливо посміхнувшись, сказала:

— Я — звичайна собі доярка. Працюю, як і всі.

Завідувачий фермою Микола Федорович Вільховий показав нам корів, які обслуговує Ганна Мала. Всі шістнадцять корів одна в од-

ну, гладкі, чисті, в приміщенні чисто. Видно, що Ганна Стефанівна багато докладає зусиль, часу. Старанно піклується про тварин.

Деякі роки Г. С. Мала працювала на колгоспній фермі. Прибирала приміщення, виконувала різні роботи. Працювала захоплено, з душею. Всі були задоволені її сумлінною працею, хвалили.

Керівники колгоспу добре знали, що Ганна Стефанівна хороша трудівниця, любить тварин. Тому й вирішили доручити їй групу корів. І ось вже дванадцять років працює вона дояркою. За цей час Г. С. Мала домоглася високих трудових показників. Їй присвоєно звання ударниці комуністичної праці. Правління артілі неодноразово оголошувало Ганні Стефанівні подяки, нагороджувало подарунками, преміями та грамотами. Доярка була учасницею міжрайонної та обласної наради передовиків сільського господарства глухих.

Спочатку, звичайно, було нелегко. Але труднощі, які стояли на її шляху, не лякали Ганну Стефанівну. Вона уперто працювала, сумлінно й точно виконувала зоотехнічні правила, з кожним роком надоводила все більше і більше молока від кожної фуражної корови. З часом прийшла й слава. А зараз її поважають в колгоспі як кращу доярку, доброго товариша.

Як же йде виконання соціалістичних зобов'язань на честь 50-річчя СРСР, що взяла Г. Мала? Добре! Кожного місяця вона перевиконувала норми надою. А кілька днів тому Ганна Стефанівна надала по 3100 кілограмів молока від закріпленої за нею корови, достроково виконавши своє зобов'язання. Нині трудівниця бореться за четверту тисячу молока від кожної корови.

Якщо б зібрати молоко, яке надала Ганна Стефанівна за всі роки роботи на фермі, то потекла б молочна ріка.

Правду люди кажуть: яка шана, така й слава... Поважають в селі колгоспницю, йдуть до неї за порадою, за добрим словом.

І. ЗІНЧЕНКО.

Різними шляхами прийшли на Харківське учбово-виробниче підприємство № 2 О. Назаренко та Е. Солоха. Тут, у робітничому колективі, вони здобули авторитет і пошану.

Олександра Гордієва раніше працювала швеєю, а нині комплектує деталі і запускає їх у конвейєр.

Емма Солоха після закінчення Київського технікуму легкої промисловості працює майстром.

На фото: Олександра Назаренко (ліворуч) та Емма Солоха.

Фото П. ВІКТОРОВА.

ТРУДОВИЙ ФІНІШ

1972 рік, як один з небагатьох, увійде в історію нашої країни. Півстоліття тому, в грудні 1922 року, було утворено — СРСР, інтернаціональне братерство і рівність усіх націй. Зустрічаючи славний ювілей, трудівники Донецького УВП успішно виконують взяті зобов'язання. Жодного дня не буває без радісної вісті:

— Річний план є!
— Соціалістичні зобов'язання виконані достроково!
— Тобі, Батьківщино, наші трудові дарунки!..

Недаремно наше підприємство зайняло перше місце в III кварталі і перехідний Червоний прапор ІІІ УТОГ та обласного відділу УТОГ.

Нашим підприємством зроблено

Б. ТУРКІН.

ЗВІТУЮТЬ ХЛІБОРОБИ

З ДУМОЮ ПРО ВРОЖАЙ

В Івано-Франківському Будинку культури УТОГ відбулася нарада передовиків сільського господарства області. Члени нашого Товариства зібралися, щоб поділитися своїми виробничими успіхами, обговорити питання, які хвилюють кожного хлібороба.

— Хліб—наше багатство,— про це говорив кожен виступаючий на нараді. Немає більшого щастя, як відчувати шорсткими долонями прохолоду землі і дивуватися з того вікового дива: впаде краплина сонця у пухку ріллю і зерно вистрелить зелом, відшумлять молоді дощі—колосьом затужавіє, просяплеться чистим промінням через мозолясті руки—пахучим сонцем засвітиться на столі... Хліб...

Справді, велика радість рости хліб. Робити це надзвичайно важливу, необхідну справу, завжди пам'ятати, що за нею стоять люди, чийми руками, розумом примножується урожайна сила гектара, наповнюються молочні ріки.

Серед трудівників, якими по праву пишається наше Товариство, прізвища Дмитра Петровича Матійця (з колгоспу «Перемога» Долінського району), коваля Михайла Остаповича Різника (з колгоспу «Іскра» Рогатинського району), Миколи Степановича Гриців (з колгоспу ім. XXII з'їзду КПРС Рожнятівського району), свинарки Медусі Григорівни Григурик (з колгоспу ім. Жданова Городенківського району) та багатьох інших. Про всіх звичайно не розкажеш. Але одне в них спільне: всі вони скромні люди, безмежно віддані своїй справі.

Ось, наприклад, Ганна Дмитрівна Новосельська з колгоспу ім. Леся Мартовича Городенківського району. Вона працює в ланці по вирощуванню цукрових буряків. З року в рік ця ланка перевиконує свої соціалістичні зобов'язання. Так, у минулому році її ланка збрала по 160 центнерів картоплі, по 420 центнерів коренеплодів, по 480 центнерів цукрових буряків, по 56 центнерів кукурудзи з гектара. Та і в цьому році по очікуваних підрахунках показники по згада-

них культурах будуть значно вищі. Саме про це й говорив лектор товариства «Знання» П. Усенко в своїй доповіді.

Велику увагу приділили члени УТОГ обговоренню статті знатного механізатора України, двічі Героя Соціалістичної Праці О. Гіталола «Дума про хліб».

Серцем сприймаючи хвилюючу, пристрасну мову статті, викликану щирою стурбованістю про найдорожче для людини — хліб, хлібороби Прикарпаття висловлювали свої власні думки, вболівання за громадське добро.

— Будь чесним перед землею: вона ж хліб родить,— цими словами почала виступ Варвара Петрівна Татарин. В залі тиша. Уважно слухають колгоспники її ровесники й молоді, що провели тільки свою першу борозну. Варвара Петрівна розповіла як пізнавалася ціна кожного шматка хліба в роки лихоліття. Був він гірким, як полин, солоним, як піт, бо потім та сльозами замінений. Але й такий — найдорожчий. Бо це ж — хліб, життя.

— Колос тугий на ниві — діти наші щасливі... Світлішає обличчя старої колгоспниці. Роз'яснює вона молоді, що сьогодні річ йде про хліб не тому, що бракує його на столі. Є хліб, є й до хліба... Але зберегти врожай, в який вкладена праця тисяч людей — спільна справа. Жодному колоску, жодній стеблині не дати пропасти. Бо це справа совісті кожної радянської людини.

На закінчення учасники наради прийняли звернення до членів нашого Товариства Прикарпаття. Вони закликали докласти всіх зусиль та творчої енергії, щоб в рік збирати ще вищі врожаї.

Н. КОНВАЛЮК.

НАШЕ ЖИТТЯ

3

Субота, 16 грудня 1972 р.

СПРАВЖНЯ СИМФОНІЯ БАРВ

Республіканська виставка творчості гуртків «Умлі руки», присвячена 50-річчю утворення СРСР, яка була організована в листопаді цього року в Палаці культури УТОГ, стала своєрідним творчим звітом народних умільців славному ювілею.

Учасники цієї виставки — люди різного віку і різних професій. Але одне у них спільне — їх об'єднує почуття любові до мистецтва, прагнення активно працювати в тій чи іншій галузі художньої творчості.

Майже з усіх областей республіки на виставці були представлені кращі твори художньої вишивки, ткацтва, килимарства, різьби по дереву, інтарсії, плетіння, живопису, графіки, жіночих прикрас.

Як і слід було чекати, більшість самодіяльних художників та народних умільців звернулись до серйозних тем, розкрили в своїх картинах тему дружби народів нашої країни, велич і красу нашого життя.

Серед кращих робіт слід назвати роботу різьбяр з Вінниччини В. Панича. З великою майстерністю, тонким художнім смаком він виконав декоративне панно «50 героїчних років». Звертає на себе увагу інкрустація соломкою «Свято врожаю» автора Д. Піхно з м. Чернівців, яка відзначається оригінальністю та технічною досконалістю.

Відвідувачі виставки мали змогу познайомитися з високомистецькими, виконаними швидко, з невідомою майстерністю роботами. Серед них і «Господарський набір» різьбяр С. Бойчука з м. Умані, різьблення по кістці автора П. Веселова з Закарпаття, плетені вишивки з соломки Є. Паневича з Закарпаття, тканий рушник М. Ковальчук з Житомира, жіночі прикраси В. Глодіна з м. Луцька, карбування по металу О. Нестведа з Харкова. Та хіба можна перелічити різноманітні експонати виставки? Ось, наприклад, розділ вишивання, особливо стенд Львівського облівділу УТОГ, стали справж-

ньою окрасою виставки. Вишивальниці Львова зберігають і продовжують кращі традиції мистецтва вишивки, які склалися протягом століть і передавалися з покоління в покоління.

Викликають захоплення і роботи львівських вишивальниць І. Нестеренко та Л. Данило. Яке багатство орнаментальних мотивів, та віртуозність виконання! Це справжня симфонія барв.

Вражає і різноманітна техніка вишивок. Тут і яворівська та космацька гладь, полтавська гладь, низина, хрестик та інші декоративні стежки. Керівник Львівського гуртка Ірина Іванівна Зрада вчить своїх вишивальниць любити та поважати народне мистецтво. Тому гуртківці приділяють багато уваги вивченню багатих художніх традицій.

Відмічаючи твори кращих народних умільців, необхідно, разом з тим, сказати, що далеко не всі роботи на виставці відзначаються високою культурою та мистецькою досконалістю.

Останнім часом спостерігається проникнення на художні виставки робіт, які не представляють ніякої художньої цінності. Це вишивки серветок, рушників з елементами «розочок», копії відомих картин, виконаних в техніці вишивки, інтарсії, живопису. Керівникам гуртків слід роз'яснювати, що, копіюючи картину відомого художника, автор цим самим не створює речі

мистецтва, а лише спотворює художній твір. В таких роботах фарби підмінені нитками, а технічні прийоми, які властиві живопису, переносяться на твір вишивки.

Народних умільців треба направляти на виконання речей властивих тій чи іншій місцевості. Кожна область має свої традиції, певні властивості орнаменту, які треба пристосувати до сучасного життя.

Добре сказав про народну творчість М. І. Калінін: «Народ — це однаково, що золотошукач, він вибирає, зберігає і несе, шліфує, тільки саме цінне, саме геніальне». А зберегти саме цінне, саме геніальне покликані всі народні умільці нашої республіки. Для цього у них є всі можливості.

Республіканська виставка гуртків «Умлі руки» УТОГу є прекрасним доказом того, що справжній розвиток і успіх творчості народних умільців прийшли разом з перемогою Жовтня і що тільки в дружній сім'ї народів-братів наш народ створює справжнє народне мистецтво.

К. СКИРДА,
завідуюча відділом образотворчого мистецтва Республіканського будинку художньої самодіяльності профспілок УРСР.

На фото: роботи вишивальниць Івано-Франківського облівділу.
Фото Ол. ОЛЕКСІЕНКА.

Висока відзнака

Президія Центрального правління УТОГ та Республіканського комітету профспілки працівників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств, розглянувши матеріали та пропозиції Республіканської комісії по підсумках змагання за звання «Коллектив високої культури обслуговування», постановили: присвоїти це почесне звання Одеському Будинку культури УТОГ. Президія відзначила, що Одеський Будинок культури домогся високих результатів у постановці політико-виховної, організаційної й культурно-масової роботи серед членів УТОГ міста.

В Будинку культури постійно проводиться роз'яснення матеріалів XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України, широко пропагуються соціалістичні зобов'язання, взяті учбово-виробничими підприємствами м. Одеси, облівділу і Будинку культури, а також висвітлюється їх хід виконання.

Традиційними стали і такі форми клубної роботи, як бесіди, цікаві по формі тематичні вечори, присвячені Республікам Союзу РСР, вечори-зустрічі з передовиками виробництва, вечори зустрічі з цікавими людьми, усно-мімічні журнали, вечори запитань та від-

повідей, читацькі конференції, літературні вечори, диспути. Особливо подобається відвідувачам усно-мімічний журнал під рубрикою: до славного 50-річчя «Наша Батьківщина — Радянський Союз».

Великий розвиток в Будинку культури набули любительські клуби за інтересами. Так, в культурно-клубі працюють клуб молоді «Сучасник», клуб дівчат «Подружка», про розмаїту роботу якого наша газета вже розповідала, патріотичний клуб «Подвиг» та клуб «Еврика».

Велику увагу в Будинку культури приділяють розвитку самодіяльних талантів. Тут працюють народний самодіяльний театр, хореографічний та естрадний гуртків, гурток оригінального жанру. Слід вказати, що аматорські колективи Будинку культури досягли вже відмінних результатів. Так, народний самодіяльний театр підготував до фестивалю самодіяльного мистецтва і виступив з п'єсою В. Собка «Київський зошит». Жюрі фестивалю високо оцінило виступ колективу театру й нагородило його Дипломом II ступеня та великою бронзовою медаллю.

Цікаві програми підготували й хореографічний та естрадний гуртків. За підсумками фестивалю 5

учасників художньої самодіяльності Одеського Будинку культури нагороджено Дипломом I ступеня і золотими медалями. Учасників фестивалю Одеського Будинку культури нагороджено також Дипломами II і III ступеня і бронзовими медалями.

Як позитивне, слід відзначити й виступи гуртків художньої самодіяльності, які показали 15 концертів глядачам міста й зробили 6 виїздів у райони по обслуговуванню членів УТОГ сільської місцевості.

Колективи художньої самодіяльності Одеського Будинку культури вже третій рік підряд дають платні концерти, а гроші, одержані від реалізації, вносять у фонд миру. Так, в листопаді в залі Будинку культури відбувся платний концерт, на якому крім членів нашого Товариства, були присутні й відповідальні працівники Одеського обласного комітету захисту миру.

Концерт пройшов з великим успіхом, 90 карбованців — такої суми дорівнює внесок учасників концерту у фонд миру.

Колектив художньої самодіяльності представлено до нагородження Почесною грамотою Українського комітету захисту миру.

Постійну увагу приділяють працівники Будинку культури допомогти районним клубам. З цієї метою організовано методичний кабінет, що подає практичну допомогу у проведенні усно-мімічних журналів, тематичних вечорів, в оформленні клубів наочною агітацією.

«Колектив високої культури обслуговування» — висока оцінка роботи працівників Одеського Будинку культури.

Т. ПРОХОРЧУК.

На огляді-фестивалі вистав самодіяльних народних театрів, присвяченому 50-річчю утворення СРСР, що відбувся в Харкові, з великим успіхом виступив колектив Львівського народного театру, який показав драму Л. Дмитерка «Гірська балада».

На фото: сцена з вистави.
Фото Й. МІНДЕЛЯ.

Час, який залишився до знаменної дати — 50-річчя утворення СРСР, колектив Стрийського Будинку культури використовує для завершення всієї підготовчої роботи. Серед різноманітних форм культмасової і політико-виховної роботи значне місце відводиться лекціям, які відіграють важливу роль в розширенні світогляду і збільшенні знань робітників. Наші робітники прослухали ряд лекцій на різні теми, що були прочитані львівськими і місцевими лекторами.

Особливо хвилюючою і пам'ятною була зустріч з львівськими письменниками та стрийським поетом Романюком, які прочитали чимало своїх нових творів.

Багато цікавого і повчального

ЛЕКЦІЇ ПРО ДРУЖБУ

дають зустрічі в Будинку культури з ветеранами війни і праці, які відвідує багато молоді. За чашкою кави, в дружній і невимусьній обстановці ветерани діляться своїми спогадами та трудовим досвідом.

Щодня відбуваються різноманітні заходи з трудівниками міста, бесіди, художні читання, тематичні вечори глухих і чуючих.

В Стрийському Будинку культури оновлена наглядна агітація, виготовлено панно, яке відображає дружбу народів СРСР, готується святковий концерт.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

Львівська обл.

ЗЛІТ У ХУСТІ

В Хустському міжрайвідділі відбувся зліт, присвячений 50-річчю утворення СРСР. Спочатку лектор Товариства «Знання» В. В. Дубровський прочитав лекцію на тему: «Ленін — організатор утворення СРСР», а потім з доповіддю про роботу міжрайвідділу виступив його голова В. Г. Тисячник.

— Ми пишаємося, — сказав промовець, — кращими трудівниками промисловості і сільського господарства. Кращі з кращих, що становлять чималий загін з 38 чоловік, є гордістю нашого міжрайвідділу. Такі люди, як І. В. Тиводор, М. М. Жмурко, М. І. Продавець та інші, що працюють на промислових підприємствах, занесені на Дошку пошани. Змінні завдання

У розпалі новий навчальний рік. В школах робітничої молоді старанно вчать глухі трудівники м. Запоріжжя.

Кілька теплих слів хочеться сказати про Володимира Красносельського, робітника УВП — учня 12-го класу. У навчанні, як і в труді, він йде попереду. Володимир не тільки добре вчиться сам, але й допомагає тим товаришам, кому навчання дається важче.

Не відстає від нього і Микола Стащенко, робітник художньої майстерні. Своім прикладом він підтягує відстаючих, охоче ділиться

вони виконують на 140—160 процентів.

Доброго слова заслуговують і трудівники сільського господарства Ю. І. Петрицький з села Гориньчова, Ю. І. Томиш з села Липча. Незважаючи на те, що вік у них солідний — мають аж по 65 років, — але вони показують зразки ударної праці в своїх колективах. Ю. І. Томиш за сумлінну працю нагороджений медаллю.

На зльоті були розглянуті і недоліки в роботі міжрайвідділу. Про це говорили в своїх виступах В. І. Поп та інструктор обласного відділу УТОГ В. С. Фединишинець.

Про роботу первинної організації УТОГ в селі Міжгір'я розповів ударник комуністичної праці І. В. Гопюк.

Е. СИДОР.

В ПРАЦІ І НАВЧАННІ

ся знаннями з іншими учнями. Володимир і Микола добрі друзі. Вони радяться між собою, що зробити для того, щоб всі учні їхнього класу успішно поєднували роботу і навчання.

Добре слово слід сказати і про Леоніда Пушка — учня 9-го класу, робітника УВП. Він один з найкращих учнів, не пропускає уроків і має тільки добрі оцінки. На них рівняються й інші.

С. МОРДУШЕНКО.

З ТВОРЧИМ ЗВІТОМ

На запрошення республіканського Палацу культури Всеросійського товариства глухих 13 грудня кращі колективи художньої самодіяльності України — лауреати фестивалю самодіяльного мистецтва УТОГ виїхали до м. Москви. Тут відбудеться творчий звіт колективів художньої самодіяльності республік Радянського Союзу під девізом: «Дружба народів».

В столиці нашої Батьківщини виступлять 110 аматорів української сцени, які покажуть москви-

чам два концерти. Серед них — Ворошиловградський народний ансамбль танцю «Каблучок», народний ансамбль танцю Київського Палацу культури «Блакитна стрічка», естрадні колективи Полтави, Ужгорода, Чернігова та інші.

Члени нашого Товариства проведуть в столиці нашої Батьківщини чотири дні. Вони ознайомлять російських братів з кращими творами українського мистецтва.

З. ГАЙДАЙ.

ЗУСТРІЧ З ЧЕМПІОНАМИ

Минулої суботи в залі Київського палацу культури імені А. В. Луначарського зібралися молоді трудівники учбово-виробничих підприємств міста, учні курсової бази, студенти технікуму легкої промисловості.

Того вечора в Палаці культури відбулася зустріч з відомими спортсменами нашої країни — майстром спорту з плавання Марією Гавриш та майстром спорту міжнародного класу Аїдою Пахомовою.

Марія Федорівна розпочала свій спортивний шлях у м. Вінниці. За час своїх виступів вона 13 разів піднімалася на п'єдестал пошани, як чемпіонка СРСР, встановила

29 рекордів країни, завоювала приз XV Олімпійських ігор, що відбулися в Хельсінкі. Нині М. Ф. Гавриш працює тренером на Київському стадіоні «Динамо» і вчить плавати наймолодших.

Аїда Григорівна Пахомова захоплюється кінним спортом. Вона шестиразова чемпіонка країни з цього виду і 19-разова чемпіонка республіки. Аїда Григорівна не раз брала участь в міжнародних змаганнях, захищаючи спортивну честь СРСР. Нині А. Г. Пахомова готується до нових змагань.

Потім спортсмени відповіли на численні запитання присутніх, після чого їм було вручено букети живих квітів. **Г. СЕМЕНЮК.**

Редактор **О. БОРИМЧУК.**

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша життя» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 1798—5000. 72 р.

